Acatistul Sfintei muceniţe Fotini, samarineanca şi cea întocmai cu apostolii
(26 februarie)

Sfânta muceniţă Fotini, cea întocmai cu apostolii (26 februarie):

https://www.academia.edu/115425793/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Fotini_cea_%C3%AEntocmai_cu_apostolii_26_februarie_

https://archive.org/details/sf.-fotini

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Fotini:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Fotini,-samarineanca

https://archive.org/details/@steaemy?query=Fotini

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Fotini

&&&

Sfânta mare muceniţă Fotini, samarineanca (gr. Photini; sl. Svetlana), cea întocmai cu apostolii, este cea care l-a întâlnit pe Mântuitorul Iisus Hristos la puţul lui Iacov. După tradiţie, apostolii au botezat-o pe femeia samarineancă din Sihar cu numele de Fotini, adică ”cea luminată”. Prăznuirea ei se face la data de 26 februarie dimpreună cu cei care mucenicit împreună cu ea şi în duminica a cincea după Sfintele Paşti ("Duminica Samarinencii").

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta,

facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1
Pe muceniţa lui Hristos cea aleasă dintre samarineni, care cu râvnă dumnezeiască a străbătut cetăţi şi sate propovăduind la multe neamuri lumina Evangheliei şi cu suflet vitejesc a îndurat chinuri nesuferite, pe Fotini cea întocmai cu apostolii, prea mărindu-o să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!***

Icos 1
Trecând Iisus, Mântuitorul lumii din Iudeea către ţinutul Galileii prin Atotştiinţa Sa a cunoscut sufletul tău cel ales ascuns între locuitorii Samariei celei defăimate şi cu smerenia Păstorului în căutarea oii rătăcite, venind în căutarea ta şi cerându-ţi apă, ţi-a deşteptat setea mântuirii şi a iubirii ce nu piere, iar noi fericindu-te îţi grăim:
Bucură-te, că cerându-ţi Domnul apa ţi-a arătat că întru El, vrăjmăşia dintre iudei şi samarineni încetează;
Bucură-te, că te-a făcut a vedea că însăşi natura la iubire frăţească şi mulţumirea Creatorului ne îndeamnă;
Bucură-te, că Hristos ţi-a vestit că El este apa cea vie din care bând cineva, în veac nu mai însetează;
Bucură-te, că văzându-te nedumerită, schimbându-ţi cugetul spre cele cereşti, ţi-a poruncit a-l chema pe bărbatul tău;
Bucură-te, că răspunzând că nu ai bărbat, El ţi-a vorbit de cei cinci pe care i-ai avut şi de cel care nu îţi era bărbat;
Bucură-te, că văzându-ţi descoperită taina inimii, de prooroc L-ai cunoscut;
Bucură-te, că începând a gândi după duh, despre locul închinării Domnului L-ai întrebat;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 2
Peste veacuri răsună şi astăzi cuvintele Domnului: “Dă-mi apă să beau!” îndemnându-ne la faptele bunătăţii. Noi însă Îl lăsăm singur şi însetat pe cruce pe Cel ce pentru noi S-a jertfit, nu ne lăsa muceniţă prea cinstită, ci ajută-ne să urâm păcatul şi prin sfintele tale milojciri să aflăm milă şi izbăvire în ziua judecăţii, cântând cu umilinţă: ***Aliluia!***

Icos 2
Privirea cea plină de duioşie a Răscumpărătorului, pătruzându-te până la cele dinlăuntru ale sufletului, ţi-a frânt legăturile robiei morţii şi încredinţându-te a fi chiar El, Mesia cel aşteptat, cu dor l-ai mărturisit Lumina lumii, pentru care auzi de la noi:
Bucură-te, muceniţă Fotini, porumbiţa lui Hristos cea prea frumoasă;
Bucură-te, că aflându-te Domnul pe braţele iubirii Sale te-a purtat;
Bucură-te, că odraslă a luminii ni te-a dăruit;

Bucură-te, că de însuşi glas al lui Hristos te-ai învrednicit a fi învăţată;
Bucură-te, că blânzii ochi ai Mielului, cei asemenea cerului senini ai văzut;
Bucură-te, că de privirea dumnezeiescului Său chip te-ai învrednicit;
Bucură-te, că găsind pe Mesia, nici găleată, nici apă nu ai mai dorit;
Bucură-te, că apei vieţii părtaşă te-ai făcut;
Bucură-te, că tuturor ai vestit pe Mirele nepreţuit;
Bucură-te, că pe urmele Sale n-ai pregetat a merge;
Bucură-te, că şi viaţa pentru El ţi-ai pus;
Bucură-te, învrednicindu-ne şi pe noi a nu fi lipsiţi de prea scumpa Lui faţă;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 3
Însetaţi suntem, fericită muceniţă, însă apei vieţii nu ne arătăm vrednici şi nici râvnă dumnezeiască, asemenea ţie n-am dobândit, măcar că netrebnici cu totul ne aflăm, dăruieşte-ne nouă folosinţa ta cea tare, ca neîncetat să cântăm: ***Aliluia!***

Icos 3
Mergând cu grăbire în cetate, spus-ai cele întâmplate ţie la fântână şi pe toţi i-ai chemat a vedea pe Mesia. Ducându-se aceia şi încredinţându-se ei înşişi, împreună cu tine L-au urmat, iar noi te lăudăm cu graiuri ca acestea:
Bucură-te, că în ziua Cincizecimii de la apostoli ai primit Sfântul botez;
Bucură-te, că iubirea păcatului ai lepădat;
Bucură-te că ţărânii nu te-ai mai supus;
Bucură-te, că de poftele ruşinoase te-ai dezgustat;
Bucură-te, că viaţă nouă în Hristos şi pentru Hristos ai trăit;
Bucură-te, că şuvoaiele apei celei vii ţi-au fost desfătare îndestulătoare;
Bucură-te, că focul ce-ţi ardea în suflet, pretutindeni l-ai răspândit;
Bucură-te, că sfintele tale picioare n-au mai aflat răgaz;
Bucură-te, că nimic nu a putut opri a ta alergare;
Bucură-te, neînfricată propovăduitoare a Cuvântului;
Bucură-te, a păgânilor întoarcere la Adevăr;
Bucură-te şi îndepărtează norul întunecării noastre sufleteşti;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 4
Nu înceta a te ruga, muceniţă prea lăudată, pentru fiii tăi cei împresuraţi de ispite şi de nevoi, ci tinzând asupră-ne pavăză ocrotirii tale ridică-ne a-ţi aduce prinos de mulţumire cântarea: ***Aliluia!***

Icos 4
Aducând cu smerenie închinarea cea plăcută Domnului, cea în duh şi în adevăr, pildă ai fost tuturor şi pe toţi i-ai îndemnat a cunoaşte pe Dumnezeu de Tată,

părăsind orbirea ritualurilor formaliste şi a jertfelor moarte şi îmbrăţişând mila şi dragostea, pentru care te lăudăm, cântându-ţi:
Bucură-te, că pe Unul, Singurul Dumnezeu în trei Feţe ai propovăduit;
Bucură-te, că pe Acela ca pe Dumnezeul iubirii L-ai vestit;
Bucură-te, că ai învăţat că Aceluia, iubire de fiu se cuvine a-I aduce;
Bucură-te, că apropierea cu inima, iar nu frica de rob ai propovăduit;
Bucură-te, căci credinţă şi faptă, intru cunoştinţă şi dragoste ai prea mărit;
Bucură-te, că jertfa duhului umilit, mai presus de sângele ţapilor şi al berbecilor jertfiţi a alege, ai învăţat;
Bucură-te, că slujirii cu inimi de piatră şi minţi întunecate te-ai împotrivit;
Bucură-te, că idolii cei nesimţitori i-ai defăimat;
Bucură-te , că pe mulţi i-ai întors de la închinarea acelora;
Bucură-te, încălzind şi inimile nesimţitoare;
Bucură-te, întorcându-ne de la slujirea idolilor patimilor noastre;
Bucură-te, insuflându-ne nouă iubirea şi apropierea de fiu către Tatăl;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 5
Botezându-se împreună cu tine cei doi fii ai tăi şi cele cinci surori după trup, aţi strălucit ca o salbă de diamante pe ogorul Împăratului şi întorcând pe mulţi din căile pierzării v-aţi ţesut porfira nepieritoare a slavei, prin sângele muceniciei vărsat din dragoste pentru Acela, Căruia îi cântaţi, în veşnică desfătare: ***Aliluia!***

Icos 5
Plinind Hristos lucrarea încredinţată de Părintele Ceresc şi pecetluindu-o cu jertfa Sa pe cruce, sfinţii săi ucenici au purces în toată lumea întru răspândirea învăţăturii Sale. Printre aceia numărându-te şi tu, fericită, cu mare înflăcărare ai propovăduit "nebunia crucii" înviind în dreapta credinţă mulţimi nenumărate, pentru care îţi grăim:
Bucură-te, că de firea femeiască cea neputincioasă n-ai ţinut seama;
Bucură-te, că pentru scumpul tău Mire, multe neajunsuri ai răbdat;
Bucură-te, că de multe ori desculţă şi flămândă te-ai trudit de dragul Evangheliei;
Bucură-te, că odihnă şi mângâiere ai socotit rodirea în inimi a Cuvântului;
Bucură-te, că sfintele tale picioare au străbătut distanţe mari, ca să-i apropii de Domnul pe cei depărtaţi;
Bucură-te, că ai vestit comoara Evangheliei în Siria şi Fenicia;
Bucură-te, că luminându-i pe aceia, în numele Treimii i-ai plecat a se boteza;
Bucură-te, că şi în Palestina, pe mulţi i-ai covertit la Adevăr;
Bucură-te, că Egiptul cel deşert l-ai înflorit cu învăţătura cea de sus;
Bucură-te, că ajungând la Roma ai vorbit cu putere multă;
Bucură-te, că ascultându-ţi mărturisirea, mulţi au crezut;

Bucură-te, că prin tine nenumărate suflete s-au întors şi prin baia pocăinţei s-au curăţit;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 6
După martiriul Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, aflându-te împreună cu fiul cel mic Iosua, în cetatea Cartagina din nordul Africii, aţi fost înştiinţaţi prin descoperire despre cele ce urma să pătimiţi pentru numele lui Hristos din partea prigonitorilor credinţei şi înconjuraţi de alai mare de credincioşi, aţi mers la Roma, la tiranul împărat Nero, cântând în inimile voastre: ***Aliluia!***

Icos 6
Văzându-te împăratul Nero însoţită de mulţimea de creştini ce te-a urmat şi întrebându-te pricina venirii către el, ai început fericită, cu fierbinte râvnă a-L mărturisi pe Hristos. Sosind din Italia şi fiul tău cel mare, Victor, cel numit de Domnul, Fotinos împreună cu guvernatorul Sebastian pe care acesta îl aduse la credinţă, uniţi în acelaşi gând, ca o familie de mucenici aţi dorit a pătimi pentru Hristos, iar noi vă prea mărim cu laude ca acestea:
Bucură-te, maică a muceniceşti vlăstare;
Bucură-te, că fiul tău Iosua ţi-a urmat în propovăduire şi în pătimire;
Bucua-te, că şi Fotinos a lepădat cinstea de stratilat şi voied a toată Italia;
Bucură-te, că nu s-a învoit a-i persecuta pe creştini, ci a dorit mai vârtos a fi chinuiţi împreună cu ei;
Bucură-te, că prietenul său, guvernatorul Sebastian încercând a-l opri, a orbit;
Bucură-te, că după trei zile de bolire şi amuţire, a cerut botezul;
Bucură-te, că botezându-se, îndată s-a tămăduit şi pe Dumnezeu L-a slăvit;
Bucură-te, că surorile tale: Anatoli, Foto, Fotis, Paraschevi şi Chiriachi vi s-au alăturat;
Bucură-te, că dragostea de fii şi de rudenii, desăvârşită în Hristos a ajuns;
Bucură-te, căci chemării lui Hristos cu propria viaţă i-aţi răspuns;
Bucură-te, mieluşiţa Domnului şi ceată binecuvântată;
Bucură-te, aleasă pilduire de petrecere sfinţită şi iubire înflăcărată;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 7
Mâniindu-se cumplit împăratul, a poruncit slujitorilor săi ca punându-ţi mâinile pe nicovală, să fii bătută cu lanţuri grele de fier, obosind aceia, de trei ori s-au schimbat între ei, iar tu, fericită, nicidecum nu slăbeai. Auzind acestea, Nero a ordonat să-ţi fie tăiate mâinile şi neizbutind, călăii au paralizat căzând jos ca morţi, iar noi minunându-ne cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Socotind împăratul că va birui prin momeala podoabelor scumpe şi a palatelor aurite, neînduplecarea ta muceniţă de a te închina idolilor necuraţi, cu linguşiri a poruncit să fii pusă sub un baldachin aurit, împrejmuită de tronuri de aur şi masă îmbelşugată, în compania fiicei sale Domnina, însă nu idolilor ai dorit a aduce cinstire Sfântă Fotini, ci Soarelui Dreptăţii, ce te-a împodobit cu cunună de nematerialnic foc, pe care l-ai împărtăşit şi Domninei, iar noi, lăudându-te îţi grăim:
Bucură-te, că îmbrăţişând-o pe Domnina, ca pe o roabă a lui Hristos ai sărutat-o;
Bucură-te, că văzându-i aplecarea spre cele sfinte, i-ai vorbit îndelung despre credinţa creştină;
Bucură-te, că aceea crezând a primit botezul;
Bucură-te, că logodindu-o cu Iisus, Antuza ai numit-o;
Bucură-te, că şi roabele sale, o sută la număr, primindu-ţi învăţătura, au fost botezate;
Bucură-te, că Antuza degrab a împărţit la săraci bijuteriile de mare preţ şi podoabele aurite date de tatăl său;
Bucură-te, stâlp luminos, căci cugetul tău numai la cele dumnezeieşti era aţintit;
Bucură-te, că toată slava lumii acesteia cu măgulirile ei, ai dispreţuit;
Bucură-te, că îndulcindu-te de iubirea Mântuitorului tău, nimic altceva n-ai mai socotit vrednic de cinstire;
Bucură-te, că fără de Hristos, nici viaţă nu ai dorit;
Bucură-te, că sfaturile amăgitorului, neputincioase le-ai arătat;
Bucură-te, că şi nouă ne eşti scut şi povaţă în toată clipa cea grea;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 8
Aflând împăratul cele întâmplate, cu mare turbare s-a pornit, prea cinstită, a te chinui şi poruncind a fi aprins un cuptor şi timp de şapte zile făcându-se foc mare, să fii băgată înăuntru şi închisă. Socotindu-te arsă, după trei zile au deschis cuptorul şi văzându-te neatinsă de foc, soldaţii au încremenit de groază, iar locuitorii Romei văzând prea slăvita minune, împreună cu tine L-au slăvit pe Dumnezeu şi I-au cântat: ***Aliluia!***

Icos 8
Văzându-şi încă un plan zădărnicit, Nero a scornit cu mintea sa întunecată, că prin otrăvire să şteargă pomenirea ta, sfântă muceniţă şi o dată cu aceasta şi pomenirea lui Hristos. Bând otrăvurile gătite de marele vrăjitor Lambadio, cu puterea Celui propovăduit de tine, nevătămată te-ai arătat, de care lucru spăimântându-se vrăjitorul, a crezut în Dumnezeul creştinilor, iar noi cu uimire şi cu evlavie îţi rostim:
Bucură-te, răbdătoare pentru Hristos şi unealtă a slăvirii Lui;
Bucură-te, că vrăjitorul ţi-a pus înainte otrăvuri ce pe toţi i-au răpus mai înainte;
Bucură-te, că pentru dulcele Iisus, băutură amară ai gustat;

Bucură-te, că pentru dulceaţa Mirelui tău, licoarea cea de moarte nectar ţi s-a părut;
Bucură-te, că prin chemarea numelui lui Hristos, puterea otrăvii a dispărut;
Bucură-te, că văzându-şi meşteşugul biruit, Lambadio s-a botezat şi a ars toate cărţile vrăjitoreşti;
Bucură-te, că acesta s-a făcut mai întâi, mucenic al lui Hristos, cu numele Teoclit;
Bucură-te, că prin tine, Sfintei Treimi laudă s-a adus;
Bucură-te, că fii ai luminii, pătimind, ai făcut să răsară;
Bucură-te, că pătimirea trupului tău, vie propovăduire s-a arătat;
Bucură-te, că pe cât chinul sporea, pe atât credinţa se întărea;
Bucură-te, că pe slujitorii satanei, robi iubiţi lui Dumnezeu, i-ai făcut;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 9
Fiindu-ţi tăiate venele şi sângele curgând şiroaie din mult pătimitorul tău trup, râdeai şi batjocoreai, muceniţă mărită, pe împăratul şi pe zeii lui ca pe nişte neputincioşi, iar pe Dumnezeu Îl lăudai cu glas mare şi-I cântai: ***Aliluia!***

Icos 9
Multe feluri de chinuri gătindu-ţi Nero cel împietrit de ură şi răutate, pe toate le-ai primit, muceniţă prea iubită, cu inimă veselă şi cu glas mulţumitor, închinându-le Mirelui tău ca pe nişte mărgăritare strălucite. Însufleţeşte-ne şi pe noi, fericită să ridicăm cu bucurie de acum înainte, crucea nevoinţelor rânduite nouă de Domnul, cu ochii aţintiţi la Cel ce a răbdat pe nedrept pentru noi, Care ne îndeamnă a-ţi cânta:
Bucură-te, că sălbaticii chinuitori au turnat plumb topit şi pucioasă în sfânta ta gură;
Bucură-te, că cenuşă amestecată cu oţet ţi-au băgat în nări şi ochi;
Bucură-te, că spânzurându-te pe lemn, au jupuit cu nemilostivire piele din trupul tău cel curat;
Bucură-te, că ai fost arsă cu făclii aprinse;
Bucură-te, că şi carnea cinstitului tău trup a fost sfârtecată cu cruzime;
Bucură-te, că în temniţă întunecoasă plină de şerpi veninoşi ai fost aruncată;
Bucură-te, că intrând tu în temniţă, fiarele cele veninoase au murit şi bună mireasmă s-a răspândit în tot locul;
Bucură-te, că întunericul temniţei s-a luminat de cerească slavă;
Bucură-te, că în lumina negrăită, Hristos a apărut zicându-ţi: “ Pace ţie!”;
Bucură-te, că făgăduindu-ţi a fi cu tine, El te-a îmbărbătat a stărui în pătimire;
Bucură-te, că îndată ca nişte solzi au căzut rănile de pe trupul tău;
Bucură-te, că stând închisă vreme de trei ani, mulţimi de oameni alergau să te vadă şi se botezau;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 10
Mustrându-te cu furie că n-ai încetat nici în închisoare a întări credinţa creştină, prigonitorul a poruncit să fii răstignită pe cruce cu capul în jos şi strujită trei zile, apoi lăsată atârnată alte patru zile. Acestea făcându-se, ostaşii ce veneau către tine au orbit, iar un înger al Domnului pogorându-se din cer te-a dezlegat de pe cruce şi vindecându-te de toate rănile, ţi-a aşternut pe buze cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icos 10
Precum Domnul S-a rugat pentru cei ce-L batjocoreau, aşa şi tu, prea lăudată, făcându-ţi-se milă de orbirea slugilor împăratului, cerând îndurarea Stăpânului asupra lor, şi-au recăpătat vederea şi crezând în Hristos au primit botezul. Înştiinţându-se tiranul a poruncit ca iarăşi să-ţi fie jupuită pielea şi să fii azvârlită într-o fântână seacă, iar noi minunându-ne de statornicia ta în chinuri, te mărim şi-ţi zicem;
Bucură-te, următoarea lui Hristos până la ultima suflare;
Bucură-te, că jupuirea trupului tău, îmbrăcăminte de nestricăciune ţi s-a făcut;
Bucură-te, că mare binecuvântare socoteai a suferi pentru Domnul;
Bucură-te, că răbdând, fierbinţi rugăciuni înălţai;
Bucură-te, că din fântână, te-au băgat iarăşi în închisoare;
Bucură-te, că arătându-ţi-se Domnul, te-a pecetluit cu semnul Sfintei Cruci;
Bucură-te, că în chip minunat te-ai făcut din nou sănătoasă;
Bucură-te, că sufletul ţi l-ai dat în mâinile Celui pe care L-ai iubit cu ardoare;
Bucură-te, că cete de îngeri cântau înălţarea lui intru slavă;
Bucură-te, că pentru pătimirile ce ai suferit, cu dar de sfinţenie a fost învăluit trupul tău;
Bucură-te, că noian de minuni şi tămăduiri izvorăşti până astăzi dintr-însul;
Bucură-te, că mângâiere şi lumină te-a dăruit Dumnezeu neamului nostru;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 11
Nu trece cu vederea, muceniţă Fotini, pe cei ce cu umilinţă şi evlavie înalţă către tine aceste puţine cuvinte de laudă. Deschide-ne nouă uşile îndurării, că prin sfintele tale mijociri să ne învrednicim şi noi, smeriţii, veşnicei mântuiri şi neîntreruptei cântări: ***Aliluia!***

Icos 11
Făclie strălucitoare lumii fiind, prea cinstită, ai revărsat harul cel dumnezeiesc prin osârdia propovăduirii Evangheliei şi prin mărturisirea acesteia în chinurile cele înfricoşătoare, căci văzând poporul răbdarea ta din munci şi minunile ce se făceau, se boteza şi binecuvânta pe Dumnezeu care cu o astfel de tărie îmbracă pe ai Săi, zicând împreună cu noi:
Bucură-te, solie de pace şi neprihănire;

Bucură-te, rază a slavei neînserate;
Bucură-te, odihnă sufletelor învolburate;
Bucură-te, cercetarea celor apăsaţi de ispite şi păcate;
Bucură-te, lumină dulce, alungătoarea duhurilor necurate;
Bucură-te, cântare de slavă a celor izbăviţi de la moarte;
Bucură-te, sprijinul nostru în primejdii nenumărate;
Bucură-te, mireasmă ce ne îmbii a jindui virtuţile înălţătoare;
Bucură-te, porumbel ceresc ce ne îndemni spre gânduri curate;
Bucură-te, turn de nădejde al celor descurajaţi şi mâhniţi;
Bucură-te, mijlocitoare fierbinte pentru sufletele noastre întinate;
Bucură-te şi venind ne ajută când vom da seamă, la Judecată;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 12
Dezleagă, muceniţă prea iubită, din mrejele vrăjmaşului urâtor al binelui şi urzitor de urâciune, pe cei cuprinşi de erezii şi credinţe pierzătoare. Aşterne pacea şi bunăvoirea între oameni, ca uniţi în dragoste frăţească, izbăvindu-ne prin tine, să cântăm veşnic: ***Aliluia!***

Icos 12
Cântând cu bucurie laude proslăvirii tale, îţi fericim râvna cea mare pentru răspândirea Evangheliei şi cinstindu-te întocmai cu apostolii, ne închinăm ţie ca uneia ce te-ai învrednicit apei celei vii, cu care rourează-ne şi pe noi, cei ce grăim către tine:
Bucură-te, veselia şi minunarea cereştilor cete;
Bucură-te şi a noastră bucurie şi nădejde;
Bucură-te, ceea ce ne înveleşti cu acoperământul ocrotirii tale;
Bucură-te, adiere plăcută ce ne revarsă har dumnezeiesc;
Bucură-te, dăruitoare şi înţelepciune şi luminare;
Bucură-te, că auzi îndată a noastră strigare;
Bucură-te, că în frământări şi dureri ne aduci uşurare;
Bucură-te, vas ce reverşi mirul milostivirii;
Bucură-te, punte ce ne scapi de înghiţirea valurilor amăgitoare;
Bucură-te, folositoarea cea tare a creştinilor evlavioşi;
Bucură-te, rugătoare nebiruită pentru fii tăi;
Bucură-te, limanul şi îndrăznirea cea de la moartea noastră;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Fotini, luminătoarea multor popoare!

Condac 13 (de trei ori)
O, mare muceniţă Fotini, care după toate pătimirile pământeşti te odihneşti în slava şi desfătarea sfinţilor, cercetează cu har de sus pe robii tăi. Dăruieşte-ne credinţă nezdruncinată, dragoste şi răbdare şi curăţând tina de pe ochii sufletului

nostru, arată-ne moştenitori ai veşnicelor bunătăţi şi neîncetatei cântări îngereşti: ***Aliluia!***

Rugăciune

O, mult pătimitoare porumbiţă a lui Hristos, Fotini primeşte smerita noastră rugăciune de acum şi nu trece cu vederea năzuinţa ce avem către al tău ajutor! Nu ne îndepărta de la izvorul darurilor tale pentru urâţenia noastră sufletească şi pentru călcările de fiecare zi ale Evangheliei vestite de tine în îndelungate suferinţe.

Tu, muceniţă, prea mărită care rănindu-te de dragostea lui Hristos ai îndurat cu mare osârdie munci nesuferite, răneşte şi sufletele noastre cu străpungerea pocăinţei şi ne învaţă a primi cu bucurie toate scârbele şi necazurile cele ce pentru mulţimea răutăţilor noastre, ne împresoară.

Aprinde în noi iubirea cea către semenii noştri şi ne învredniceşte să săvârşim cu pace viaţa aceasta, în faptele bunătăţii, cântând laudă ţie şi slavă Sfintei Treimi: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin!

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei, slăvitei, marei muceniţe Fotinia şi a celor împreună cu dânsa

Sfânta marea muceniţă Fotinia este femeia samarineancă despre care povesteşte evanghelistul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, în Sfânta Evanghelie, că a vorbit cu Dumnezeul nostru Iisus Hristos la puţul lui Iacov şi a crezut în El.

Iar după înălţarea Domnului la cer şi după pogorârea Sfântului Duh peste dumnezeieştii apostoli, în ziua Cincizecimii (Rusalii) s-a botezat de către Sfinţii apostoli, împreună cu doi fii ai ei şi cu cinci surori, urmând lor şi propovăduind credinţa întru Hristos din loc în loc şi din ţară în ţară, întorcând pe mulţi slujitori de idoli de la păgânătate, făcându-i creştini.

În zilele lui Neron, păgânul împărat al Romei, s-a pornit mare prigoană asupra creştinilor şi după mărturisirea Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, prigonitorii căutau pe ucenicii lor şi pe toţi cei ce credeau în Hristos sârguindu-se în deşert a şterge din lume numele lui Hristos. ***Însă nu ştiau nebunii, căci cu cât prigoneau credinţa cea întru Hristos, cu atât mai mult se întărea şi se lăţea; căci precum a zis Domnul: "Porţile iadului nu o vor birui pe dânsa".***

În acel timp ***Sfânta Fotinia, împreună cu fiul ei cel mai mic, se aflau în Cartagina, cetatea Africii, şi propovăduiau cu îndrăzneală Evanghelia lui Hristos.***

Iar ***Victor*, *fiul ei cel mai mare, era ostaş în armata romană*** şi fiindcă a făcut mari vitejii şi biruinţe în războiul pe care l-au avut romanii împotriva arabilor, care supărau şi prădau locurile lor, ***împăratul Neron l-a făcut stratilat şi voievod a toată Italia; şi, neştiind că este creştin, l-a trimis să muncească pe creştinii care se aflau acolo.***

Iar Sebastian, ducele Italiei, auzind aceasta din urmă a zis către Victor: "*Eu ştiu prea bine, o, voievodule, că tu eşti creştin precum şi maica ta şi Iosi, fratele tău, sunt creştini, următori şi ucenici ai apostolului Petru. Însă te sfătuiesc să faci ceea ce ţi-a poruncit împăratul, adică să munceşti pe creştini, ca să nu-ţi primejduieşti viaţa*".

Iar voievodul Victor a zis: "Eu voiesc să fac voia lui Hristos, adevăratului Dumnezeu, Împăratul cel ceresc şi fără de moarte. Iar de porunca pe care mi-a dat-o Neron împăratul, ca să muncesc pe creştini, nici nu voiesc să aud, dar să o mai împlinesc".

Ducele a zis: "*Eu te sfătuiesc ca pe un prieten adevărat ceea ce îţi este ţie de folos; căci dacă vei şedea pe divan şi vei cerca să afli pe creştini şi îi vei munci, vei face plăcerea împăratului şi vei dobândi şi banii creştinilor. Pe lângă aceasta, te mai sfătuiesc să vesteşti şi maicii tale şi fratelui tău, să nu mai propovăduiască la arătare pe Hristos şi să nu mai înveţe pe păgâni a se lepăda de credinţa lor părintească, ca să nu te primejduieşti din cauza lor*".

Sfântul Victor a zis către dânsul: "Să nu-mi fie a face aceasta care zici, adică să chinuiesc vreun creştin, sau să iau ceva de la dânsul, sau să sfătuiesc pe maica mea sau pe fratele meu să nu mai propovăduiască că Hristos este Dumnezeul cel adevărat. Dar şi eu sunt şi voiesc să fiu propovăduitor al lui Hristos, precum sunt şi aceia, şi las să vedem răul care ni se va face".

Ducele a zis: "*Eu frate te sfătuiesc cele ce-ţi sunt de folos, iar tu socoteşte ce vrei să faci*". După ce a zis, îndată a orbit şi, căzând la pământ, a rămas mut de durerile cele cumplite ale ochilor; apoi, ridicându-l cei ce stăteau de faţă, l-au pus pe pat şi a rămas trei zile fără glas, neputând grăi nicidecum. Iar în a patra zi a strigat cu glas mare: "*Unul este cu adevărat Dumnezeu, Dumnezeul creştinilor!*"

Iar Victor, intrând la dânsul, a zis: "Pentru ce ţi-ai schimbat aşa deodată părerea ta, o! Sebastiane?".

Ducele a zis către dânsul: *"Căci mă cheamă Hristos la dânsul, o, prea dulcele meu Victor"*. Deci îndată a învăţat de la dânsul credinţa în Hristos şi s-a botezat;

apoi cum a ieşit din apa botezului, îndată şi-a căpătat lumina ochilor şi a prea mărit pe Dumnezeu.

Văzând ceilalţi slujitori de idoli această prea slăvită minune, s-au înfricoşat ca să nu pătimească şi ei, necrezând în Hristos, ceea ce a pătimit ducele, au alergat toţi la Victor şi, învăţând credinţa în Hristos, s-au botezat.

Trecând puţină vreme, a ajuns cuvântul acesta la Roma, până la urechile lui Neron, că Victor, stratilatul Italiei, şi Sebastian, ducele, propovăduiesc ca Petru şi Pavel şi că ceilalţi apostoli şi aduc pe mulţi păgâni la credinţa în Hristos; apoi că Fotinia, mama stratilatului, împreună cu Iosi, un alt fiu al ei, au fost trimişi de dânsul în Cartagina să facă asemenea. Împăratul, auzind acestea, s-a aprins de mânie şi îndată a trimis ostaşi în Italia ca să aducă la Roma ***toţi creştinii care se aflau acolo, bărbaţi şi femei, cărora li se arătase Domnul mai înainte şi le zisese: "Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi însărcinaţi şi vă voi odihni; deci nu vă temeţi, căci Eu sunt cu voi şi Neron va fi biruit împreună cu diavolii, prietenii săi".***

"După aceea a zis către Victor: "De aici înainte numele tău va fi Fotinos, căci prin tine se vor lumina mulţi şi vor crede în Mine; iar tu întăreşte cu cuvintele tale pe Sebastian, spre mărturisire, căci fericit şi bine-i va fi celui ce se va nevoi până la sfârşit". Acestea zicând Domnul către dânşii, S-a înălţat la ceruri.

S-a descoperit încă şi Sfintei Fotinia şi i s-au arătat toate cele ce trebuia să urmeze.

De aceea, Sfânta Fotinia îndată a şi pornit din Cartagina împreună cu mulţime de creştini şi s-a dus la Roma; toată cetatea Romei, auzind-o propovăduind cu mare îndrăzneală pe Hristos, s-au tulburat, zicând: "Cine este aceasta care vine aici cu mulţime?". Apoi a venit la Roma şi Fotinos, fiul ei, împreună cu Sebastian ducele, fiind aduşi de ostaşii care fuseseră trimişi de împărat.

Dar Sfânta Fotinia a apucat şi a venit mai înaintea lui Neron, împreună cu Iosi fiul ei, şi cu cealaltă mulţime.

Văzându-i Neron i-a întrebat: "*Pentru care pricină aţi venit la noi?*".

Sfânta a răspuns: "Am venit să te învăţăm să crezi în Hristos".

Slujitorii împăratului au zis: "*Au venit din Italia Sebastian, ducele, şi Victor, stratilatul*".

Neron a zis: "*Să vie înăuntru*". Şi venind ei, a zis către dânşii: "*Ce am auzit despre voi?*".

Sfinţii au răspuns: "Câte ai auzit despre noi, o! împărate, toate sunt adevărate".

Neron, uitându-se la dânşii sălbatic, le-a zis: *"Vă lepădaţi de Hristos, ori voiţi să muriţi de moarte rea?".*

Sfinţii, ridicându-şi ochii la cer, au zis: "Să nu fie vreodată, o! Hristoase, Împărate, ca să ne lepădăm de Tine şi să ne despărţim de credinţa cea întru Tine şi de dragostea Ta!".

Neron a întrebat: *"Cum vă numiţi voi?"*

Sfânta Fotinia a răspuns: "Eu m-am numit Fotinia de Iisus Hristos, Dumnezeul meu, iar surorile mele, cea dintâi care s-a născut după mine se numeşte Anatoli, a doua Fotos, a treia Fotis, a patra Paraschevi, a cincea Chiriachi; iar fiii mei, cel dintâi se numeşte Victor, care s-a numit de Domnul meu Fotinos, şi cel de-al doilea, care este cu mine, se numeşte Iosi".

Neron a zis către dânşii: *"Toţi v-aţi unit şi v-aţi învoit ca să fiţi munciţi pentru Nazarineanul şi să muriţi pentru El?"*

Sfânta Fotinia a răspuns: "Aşa ne bucurăm noi toţi, ne veselim şi voim să murim pentru dragostea Lui".

Atunci tiranul a poruncit să li se zdrobească încheieturile mâinilor cu ciocane de fier; iar slujitorii lui Neron, răpind pe sfinţi, i-au dus la locul de tortură; şi şi-a întins fiecare mâinile, apoi au început să li le zdrobească cu ciocanele şi, de la al treilea ceas din zi până la al şaselea, s-au schimbat de trei ori cei care îi băteau; iar mucenicii lui Hristos n-au simţit nicidecum muncirea lor, nici s-au zdrobit cât de puţin mâinile lor. Auzind aceasta, Neron s-a cutremurat de prea slăvită minune şi a poruncit să li se taie mâinile. Dar, îndată slujitorii răpind pe Sfânta Fotinia, legându-i mâinile, au lovit de mai multe ori cu săbiile, deasupra pe nicovală, nereuşind nimic; iar mai ales aceia care le loveau, au slăbit şi au căzut ca nişte morţi.

Dar Sfânta a rămas nevătămată şi mulţumea lui Dumnezeu, zicând: "Domnul îmi este ajutor şi nu mă voi teme, de ce-mi va face mie omul".

Deci a început împăratul a se nedumeri şi a gândi ce să facă să biruiască pe mucenici şi să-i aducă la voia sa. De aceea a poruncit ca pe bărbaţi să-i bage

într-o temniţă întunecoasă, iar pe Sfânta Fotinia, împreună cu cele cinci surori ale ei, să le pună într-o cameră de aur, cu masă de aur, scaune de aur, bani mulţi înaintea lor, podoabe de aur, îmbrăcăminte şi brâie de aur. Apoi a poruncit şi Domninei, fiica sa, să se ducă şi ea în camera aceea cu toate roabele ei şi să se unească cu sfintele, socotind deşertul la minte căci cu amăgiri ca acestea va întoarce şi va răsturna credinţa lor. Căci poruncea sfintelor că, dacă se vor lepăda de credinţa în Hristos, le va da mângâiere, desfătare şi o dragoste ca aceasta şi le va dărui toate acelea ce se aflau în cameră şi multe altele; apoi le va învrednici de mare dragoste şi cinste. ***Dar s-a amăgit vicleanul, căci sfintele, ca nişte cugetătoare de cele cereşti, au defăimat toate acelea ca pe nişte gunoaie şi n-au voit nici măcar să se uite la ele.***

Privind Sfânta Fotinia la fiica împăratului, Domnina, a zis către ea: "Bucură-te, mireasa Domnului meu!"

Iar Domnina a zis şi ea către dânsa: "Bucură-te şi tu, doamna mea, făclia lui Hristos!"

Auzind Sfânta Fotinia pe Domnina pomenind numele lui Hristos s-a bucurat foarte şi a mulţumit lui Dumnezeu, a îmbrăţişat-o şi a sărutat-o. ***Apoi învăţând-o credinţa lui Hristos, cum şi pe cele 100 de roabe ale ei, le-a botezat pe toate; iar pe Domnina a numit-o Antusa.*** Şi îndată fericita Antusa a poruncit Ştefanidei, celei mai mari peste 100 de roabe ale ei, să dea săracilor toate podoabele cele de aur şi banii care se aflau în cămara de aur.

Neron, înştiinţându-se de aceasta, a suspinat din adâncul inimii şi mâniindu-se foarte, îndată a poruncit să ardă un cuptor şapte zile şi să arunce într-însul pe Sfânta Fotinia şi pe toţi cei uniţi cu dânsa, bărbaţi şi femei; şi făcând ostaşii după porunca lui, au stat mucenicii trei zile în cuptor. După aceea, socotind tiranul că acum vor fi arşi în cuptorul cel de foc, a poruncit să deschidă gura cuptorului şi, dacă vor afla acolo oasele ucenicilor, să le arunce în râu. Şi deschizând ostaşii gura cuptorului, au aflat pe toţi sfinţii întregi şi nevătămaţi, slăvind şi binecuvântând pe Dumnezeu. Deci au rămas uimiţi de prea slăvita minune că nu s-a apropiat focul de dânşii. Auzind aceasta, toţi locuitorii cetăţii Roma s-au minunat, slăvind şi ei pe Dumnezeu.

Dar tiranul, auzind de o minune ca aceasta, a poruncit să-i adape cu otrăvuri aducătoare de moarte. Deci a fost chemat ***Lambadie, vrăjitorul***, care a pregătit otrăvurile, dând mai întâi otravă Sfintei Fotinia, care, luând-o, a zis către vrăjitor: ***"Nu se cădea nouă a lua această otravă a ta nicidecum, nici a o bea, fiindcă şi tu eşti necurat; dar pentru ca să cunoşti tu, o! împărate, şi tu, o! vrăjitorule, puterea Hristosului meu, iată, eu mai întâi o beau, în numele***

Domnului Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, şi pe urmă o vor bea toţi cei ce sunt împreună cu mine".

Bând toţi mucenicii otrava, au rămas nevătămaţi, cu puterea lui Hristos, ca şi cum n-ar fi băut nimic. Iar vrăjitorul, văzând toate acestea, s-a spăimântat şi, căutând la Sfânta Fotinia, a zis: "*Am pregătit o otravă puternică şi de o veţi bea şi pe aceasta şi, nu veţi păţi nimic, voi crede şi eu în Dumnezeul vostru*". Şi aducând-o, a dat-o lor şi, bând-o, toţi mucenicii au rămas nevătămaţi. ***Văzând vrăjitorul aceasta, a rămas uimit şi îndată adunând toate cărţile sale vrăjitoreşti, le-a aruncat în foc şi le-a ars; apoi, crezând în Hristos, s-a botezat, numindu-se din botez Teoclit. Iar împăratul, înştiinţându-se de aceasta, a poruncit ostaşilor şi răpindu-l din mijlocul sfinţilor, l-au scos afară de zidurile cetăţii Roma şi i-au tăiat capul cu sabia. Şi aşa, fericitul Teoclit, mai înainte decât ceilalţi, a luat cununa muceniciei.***

Atunci Neron cel fără de lege a poruncit să le taie venele tuturor sfinţilor, împreună cu ale marei muceniţe Fotinia. Şi când ostaşii le tăiau venele mucenicilor, ei batjocoreau şi râdeau de împărat şi de zeii lui, ca de nişte neputincioşi.

Iar tiranul, văzând pe mărturisitori, că întru nimic nu socotesc muncile acestea, a poruncit să topească plumb şi să-l amestece cu pucioasă şi, când va clocoti, să-l toarne în gura Sfintei Fotinia şi pe spatele celorlalţi sfinţi. După ce slujitorii au îndeplinit porunca împăratului şi au vărsat pe spatele mucenicilor plumbul clocotind, ***toţi sfinţii au strigat: "Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, căci cu plumb clocotit ai răcorit inimile noastre ca şi cum ar fi fost însetate de o mare arşiţă".***

Iar Neron, auzind aceasta, s-a spăimântat şi a poruncit să-i spânzure şi să strujească fără milă trupurile lor şi să le ardă cu făclii aprinse; dar cu cât îi muncea mai mult, cu atât se împuterniceau în dumnezeiescul dar şi proslăveau pe Dumnezeu.

Iar ticălosul şi deşertul de minte Neron, socotind că va birui pe sfinţi cu muncile, a poruncit să amestece cenuşă cu oţet tare şi să-l toarne în nasurile lor şi, aceasta făcându-se, sfinţii mucenici au zis că li se pare mai dulce decât mierea şi fagurul.

Iar tiranul s-a mâniat foarte şi a poruncit de a oprit pe sfinţi şi i-a închis într-o temniţă întunecoasă şi necurată, plină de şerpi veninoşi. Dar sfinţii lăudau şi slăveau pe Dumnezeu, iar fiarele cele otrăvitoare, din temniţă, toate au murit şi duhoarea cea rea s-a prefăcut în mireasmă neasemănată, iar întunericul s-a prefăcut în lumină prea strălucită.

Apoi Domnul nostru Iisus Hristos a stat în mijlocul sfinţilor şi a zis către dânşii: "Pace vouă!" Apoi, apucând de mână pe Sfânta Fotinia a ridicat-o sus şi a zis: "Bucuraţi-vă totdeauna, căci Eu cu voi sunt în toate zilele vieţii voastre". Şi îndată, cu cuvântul Domnului, s-au deschis ochii mucenicilor şi, văzând pe Domnul, s-au închinat Lui; iar El, binecuvântându-i, a zis: "Îmbărbătaţi-vă şi vă întăriţi". Apoi s-a suit la cer.

Iar din trupurile sfinţilor au ieşit ca nişte solzi şi s-au făcut sănătoşi, aşa cum erau mai înainte. ***Dar urgisitul de Dumnezeu Neron a poruncit ca sfinţii să rămână în temniţă trei ani***, ca să pătimească acolo înăuntru tot felul de chinuri şi aşa să moară cu moarte rea.

Iar după trei ani, având împăratul un slujitor al său închis în temniţa aceea, a trimis oamenii săi ca să-l scoată. Deci, ***ducându-se trimişii în temniţă, au văzut pe mucenici că erau vii şi sănătoşi şi au spus împăratului că galileenii care au fost orbiţi de el, acum văd şi sunt sănătoşi, iar temniţa este plină de lumină şi de bună mireasmă negrăită, încât s-a făcut ca o casă sfântă, spre slava lui Dumnezeu; iar acolo aleargă mulţime de oameni şi cred în Dumnezeul lor şi sunt botezaţi de dânşii.***

Auzind acestea, Neron şi-a ieşit din minţi şi, trimiţând ostaşi, i-a adus înaintea sa şi a zis: "*Au nu v-am poruncit vouă să nu mai propovăduiţi în numele lui Hristos? Deci cum îl propovăduiţi în temniţă? Pentru aceasta eu voiesc să pun asupra voastră multe şi grele munci*".

Iar sfinţii au zis: "Orice voieşti fă, dar noi nu vom înceta a vesti pe Domnul nostru Iisus Hristos, cum că este Dumnezeu adevărat şi făcătorul tuturor".

Dar cu aceasta s-a aprins tiranul la mânie şi a poruncit să răstignească pe sfinţi cu capetele în jos şi să strujască trupurile lor trei zile, până se vor dezlega încheieturile lor. Făcând aceasta, sălbaticii şi neomenoşii slujitori i-au spânzurat şi i-au lăsat alte patru zile, punând străjeri să-i păzească. După aceea, ducându-se să vadă dacă mai trăiesc încă, cum i-au văzut spânzuraţi au orbit. ***Iar îngerul Domnului, pogorându-se din ceruri, a dezlegat pe sfinţi şi, sărutându-i, i-a făcut sănătoşi de toate rănile lor. Atunci Sfintei Fotinia, făcându-i-se milă de orbirea slujitorilor, a făcut rugăciune către Dumnezeu pentru ei şi îndată şi-au luat iarăşi lumină ochilor lor şi crezând în Hristos, s-au botezat.***

Înştiinţându-se tiranul de acestea, a poruncit să jupuiască pielea de pe Sfânta Fotinia şi în vremea ce o jupuiau, sfânta cânta: ***"Doamne, cercetatu-m-ai şi M-ai cunoscut".*** După ce au jupuit pielea ei, au aruncat-o în râu, iar pe sfânta au aruncat-o într-un puţ sec. Dar la ceilalţi mucenici: Sebastian, Fotinos şi Iosi, le-au tăiat mădularele cele născătoare şi le-au aruncat la câini; i-au jupuit şi pe ei

de piele şi-au aruncat-o în râu, iar pe dânşii i-au aruncat într-o baie veche. Apoi pe cele cinci surori ale Sfintei Fotinia, punându-le înaintea lui, a poruncit să le taie mai întâi sânii, după aceea le-a jupuit şi pe ele de piele. Însă, când s-au pus slujitorii să jupoaie şi pe Sfânta Fotida, ea nu a primit să fie ţinută de cineva; ci a stat singură cu mare vitejie şi bărbăţie, şi au jupuit pielea de pe trupul ei, încât s-a minunat şi tiranul de răbdarea ei. După acest chin, prea înrăutăţitul a găsit şi o altă tortură pentru ea, grea şi pierzătoare, căci a poruncit şi a plecat două vârfuri de copaci, care erau în grădina lui, şi au legat pe Sfânta Fotida de cele două vârfuri. Apoi le-a slobozit îndată şi sfânta s-a rupt în două părţi şi astfel şi-a dat sfântul ei suflet în mâinile lui Dumnezeu. Atunci a poruncit pierzătorul să taie şi pe ceilalţi mucenici cu sabia.

Iar pe fericita Fotinia, scoţând-o din puţul acela, a închis-o în temniţă. Dar ea, ***fiindcă a rămas singură şi nu s-a încununat cu cununa mărturisirii împreună cu ceilalţi mărturisitori, se mâhnea şi ruga pentru aceasta pe Dumnezeu, care s-a arătat ei şi, pecetluind-o cu semnul cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci de trei ori, a făcut-o sănătoasă de toate rănile ei.*** Şi după multe zile, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu, şi-a dat în mâinile lui cinstitul şi sfântul ei suflet.

Şi astfel s-au dus toţi către Dumnezeu cel dorit de dânşii şi au dobândit Împărăţia Cerului, căreia dea Dumnezeu ca şi noi să ne învrednicim prin rugăciunile lor.

Amin.

Bucură-te, Sfântă Fotini, cea luminată , învaţă-ne şi pe noi să primim apa vie de care ţi-a vorbit Domnul şi să ne închinăm Lui cu adevărat .